

Plurali.

potuyevàt, uel potúyit < Schiemo
 < chiete
 < chiê

Admonitio I.

- 1 *In reliquis modis, ac temporibus eadem coniugandi ratio seruanda est, quæ in supra positis coniugationibus habetur.*
- 2 *Coniunctiui præsens facit, dà potnyù- yem, & dà potúyim. Infiniti autem, potu- yevatti, & potúyitti.*
- 3 *Optatiui modi præsens habet duplices formas, & Coniunctiui.*

Admonitio II.

Reuocantur ad hoc exemplum uerba, quæ de- sinunt in, evab, tempore imperfecto. Inde- nitum autem, uel habent simile imperfecto, uel addita præpositione assumunt id à uer- bis simplicibus, ex quibus fiunt; deindè for- ma mutuata à simplicibus, ut, potuyevatti, & potúyitti, à uerbo, túyim, túyitti.

Exemplum secundum.

Verbi deriuati desinentis in, uyem.

INDICATIVI MODI TEMPVS

Præsens.

imenuyem, nomino. Plur. imenuyemo, nomi-
 namus, &c.

Im.